

News and Articles in
Tamil and English
Please send them to:

THE EDITOR,

The Morning Star,
Diocesan Office,
Vaddukodai

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka

Under No. Q/1/104/News/

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol: 156 Jaffna, Friday 14.21,28 July 1995 No. 28,29,30

RIGHTEOUSNESS EXALTEETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription
Island Rs 100/-
For Advertisements

Apply to:
THE MANAGER

The Morning Star,
Diocesan Office,
Vaddukodai

Army Days in Vaddukodai

The bombardment of July 9 to 11 -- shells, bombs, and mortar fire -- made me think of a line from the American national anthem: 'And the rockets' red glare, the bombs bursting in air...' Amazingly very little damage was done to the College or the surrounding houses. One tall palm tree beside Otley Hall lost its entire crown. One shell fell on my own roof in the Flats, creating a hole in the bathroom, now known as the Holy Sea.

I was proud of the way our Vice Principal Rev. Paul organized the housing of the many who came to seek shelter in the night in our girls' hostel, Howland Hall. Several other College families who had not fled to Jaffna were there and were helpful too. The Army, once they had arrived on July 11, doled out rations. But they very soon disappeared, vanished, leaving only a trail of ransacked homes, thoroughly looted. And most of the walls of the College broken down by their armoured vehicles.

In a recent issue of THE DISCIPLE (Disciples of Christ church, partner in mission with the UCBWM), Linda McCrae writes about her experience accompanying a convoy of refugees returning to their homes in Guatemala from Mexico. She was with people who had had to flee their homes, who had seen their family members killed; their military was hostile to them because they wanted to come home and live on their land.

She says, 'My suffering barely makes the charts compared to what the Guatemalan people have been through.' She did like her life in the States; disliked being far from her nieces and nephews, family, and longtime friends. An indigenous Guatemalan woman asked Mrs. McCrae why she came to live with them

"It's all heart" she says. "Even the phrase 'theology of compassion' is a contradiction in terms. Theology is something your head does. Compassion - 'feeling with' - is something your heart does." This is the heart of the matter. Someone in a CSI church here once said in a meeting about the situation in Jaffna almost ten years ago now: But we mustn't do anything until we know we have the doctrine correctly. And I thought to myself--my Lord, if Jesus had waited around until he thought he had his doctrine lined up, there wouldn't be any Christianity today!

Linda McCrae develops her thought: "Finally, 'compassion' has to do with feeling, especially with feeling alive. You can't feel anyone else's pain or joy if you don't know your own, if you're dead inside. So you've got to look for a ministry that makes you feel alive..." That's another reason she was moved to share the life of her Guatemalan friends. That's a good reason why I am a missionary in Jaffna.

We interact, the Tamil people I work among and I. I hope you gain by my being here. I know that I gain a lot. A Disciples nurse in Somalia wrote about her mission field-- "Can you imagine a country without a government: no postal service or telephone system, no electricity or water, no schools or health care system? that is Somalia today."

And we think, of course, it sounds like Jaffna, but here we at least are not living in such total anarchy. The ICRC has been impressed recently with the way refugee centers were organized. Schools function, and at least the local postal system works. Health care is available. Yes, there are worse situations.

Perhaps the worst aspect of Jaffna scene is the inaccurate

(Continued on page 8)

"It is the characteristic excellence of the strong man that he can bring momentous issues to the fore and make a decision about them. The weak are always forced to decide between alternatives they have not chosen themselves."

—Dietrich Bonhoeffer

OBITUARY

Vimala Thambinayagam

Miss Vimala Thambinayagam, a daughter of the late J. V. Thambinayagam and Mrs. Harriet Thambinayagam of Navaly died under tragic circumstances. She was one of those injured at the aerial bombardment at Navaly on Sunday the 9th July. She succumbed to her injuries after two weeks. The funeral took place at her house on Tuesday the 25th of July. The tribute was paid by Sevak Sam Alfred and the sermon was preached by the Rev. S C. Arnold. The remains were then removed to Navaly Cemetery for interment. She leaves behind Ariasothy, Santhy and Ariamani (sisters), Ernest and Thavanyagam (brothers) and her mother Mrs. Harriet Thambinayagam.

NATIONAL CHRISTIAN COUNCIL OPPOSES MULDER'S DEPORTATION

The following statement was issued by the National Christian Council of Sri Lanka.

Armed police raided the Headquarters of the National Christian Council of Sri Lanka on Friday the 21st of July 1995. Since then much inaccurate information has come out through the printed and electronic media. We are therefore issuing this statement on what actually happened so that the public would be aware of the truth.

The National Christian Council of Sri Lanka consists of the following Churches and Institutions—the Anglican Church, the Methodist Church, the Jaffna Diocese of the Church of South India, the Baptist Church, the Presbyterian Church, the Dutch Reformed Church, the Salvation Army, the Ceylon Bible Society, the Christian Literature Society, the Student Christian Movement, the Young Men's Christian Association and the Young Women's Christian Association.

On Friday the 21st of July 1995 at around 8-30 a. m. an armed police party of around forty officers (including a DIG, SSP and some senior officers) raided the National Christian Council Headquarters at Sarana Road, Colombo 7. They had a search warrant issued by the Colombo Magistrate. The Senior Police Officer who carried out the raid said that they were looking for arms and ammunition and some Suda Nelum Posters.

The search went on till 4-30 p.m. No arms or ammunition of any kind were found in the premises. No posters or literature of any subversive or of an incriminating nature were found.

In one of the General Secretary's trays there was a Computer print out of A4 size statement on the current Northern crisis. It had a besmirched Lotus flower on it and a statement on some of the sufferings of the people of Jaffna and asked

(Continued on page 8)

METHODIST DAY 1995

On June 29th 1995 the Methodist churches in Jaffna and in the rest of the island celebrated Methodist Day as is their time-honoured custom. It was on the 29th of June 1814 that the first Methodist missionaries landed in Ceylon and the present Methodist Church of Sri Lanka originated. In commemorating this important fact of Ceylon Church history the names of the pioneer missionaries are mentioned with respect and thankfulness. Amongst them a special place is accorded to the Rev. Dr. Thomas Coke, because he, more than anyone else, inspired and convinced the Methodist Church of Britain to launch out towards Asia with Ceylon being the first destination. May be Rev. Coke is given a special place also because of his death on the way to the chosen land.

Rev. Coke joined the Methodist Church in 1777. From 1786 he directed the Methodist Foreign Missions, resulting, in Methodist churches being planted all over the British Caribbean and in the coastal regions of Africa. But this did not satisfy him. His heart embraced the world. In his sixties he thought of India and longed to call it to Christ. But the East India Company stood in the way. They did not want missionaries. In 1802 however the Dutch ceded the island of Ceylon to the British crown. In 1811 Sir Alexander Johnstone, the Chief Justice of the island, hearing from Wilberforce of the good work done by the Wesleyan Missionary Society, sent an invitation. Coke now had received his call. But because of his age many friends tried to dissuade him from going, pointing out the severe health risks. But Coke was not to be moved. He wrote to one of his friends, "I am now dead to Europe and alive to India. God Himself has said to me, 'Go to Ceylon.' I am so fully convinced of the will of God that me thinks I had rather be set naked on the coast of Ceylon without clothes and without a friend, than not go there." However the Wesleyan Conference of August 1813 discus-

sed Coke's plan for a Mission to Asia for a whole day and still could not come to a decision because of the many difficulties, also financial, which it foresaw. It was only on the next day that Coke, expounding powerfully on the way in which he had been led by God to propose this mission to Ceylon, declared that six young missionaries were willing to go and that he himself would join them and that moreover in case of a shortage of money, he would be prepared to contribute, at that time a stupendous sum of 6000 pounds towards the expedition and the start of the work. Awed by the force of his spiritual conviction as well as by his total commitment, the Conference unanimously gave its consent.

On 29th December 1813 the Methodist missionaries to Ceylon sailed from Portsmouth. Coke, now 66 years old, was in good health and on board of the ship he studied Portuguese, in which language he hoped to preach in Ceylon. On the 1st of May he had a slight indisposition but nothing serious was anticipated. On the 3rd of May in the morning however, his attendant knocked on the cabin door and received no reply. Entering the cabin he found Dr. Coke stretched lifeless on the floor. This death of their leader even before reaching the mission field was a terrible shock to the remaining missionaries, who were suddenly deprived of their visionary leader. Even the crew of the ship was moved by this tragedy. One of the officers described Rev. Coke as "the holiest little devil I ever met", referring both to his tremendous zeal and his small stature. As a real Moses he died in sight of the promised land. His body was entrusted to the waters of the Indian Ocean that same day, May 3rd 1814.

On the 21st of May the other missionaries landed at Bombay and on the 20th of June five of them left for Ceylon. On June 29th 1814 at sunset Clough, Lynch and Squance landed at Galle, while Ault and Erskine joined them the next morning. The Commandant of the fort at Galle, Viscount Molesworth,

offered all of them hospitality. On Sunday July 3rd Squance preached the first sermon in the Dutch church in Galle on 2 Corinthians 10:14: "We have come as far as unto you also, in preaching the Gospel of Christ."

On July 11th they had their "Little Conference", where it was decided that they would start the work in four different locations all over the island and not stay together in one place. Lynch and Squance would go to Jaffna. Ault to Batticaloa, Clough to Galle and Erskine to Matara. This decision has influenced the life of the Methodist Church in Ceylon fundamentally, because from the very beginning Methodism was planted in both the Sinhalese and Tamil areas of Ceylon.

On July 14th 1814 they took Holy communion, prayed together and wept as they said farewell to leave for their respective stations as servants and messengers of Christ.

Bank of Ceylon Jaffna Branch

50th Anniversary

The Jaffna Branch of the Bank of Ceylon celebrated its 50th anniversary on Saturday the 8th of July at its premises on Hospital Road, Jaffna.

The function began at 3.30 pm presided over by the Chief Manager of the Jaffna Branch Mrs. Kamalaranee Thurairajah. In her welcome speech Mrs. Thurairajah briefly outlined the history of the Jaffna Branch from its establishment in 1945. The first Manager of the Jaffna Branch Mr. C. Loganathan, rose to the position of the General Manager of the Bank of Ceylon, he being the first Ceylonese to be appointed General Manager of a Bank in the Island. The Bank of Ceylon itself was established only in 1939 and the Jaffna Branch which was the fifth branch to be opened was established in 1945. Today the Bank has 289 branches in the country and a branch in London and another in the Maldives.

The Jaffna Branch today is a Supergrade branch largely due to the devoted services of its Managers and Staff during the last 50 years.

A special feature at the function was the distribution of gifts to physically handicapped and orphans donated by the Sports and Welfare Club of the Jaffna Branch. Awards were also made to the present members of the Staff. These awards were given away by Mrs. Thurairajah the Chief Manager and Mrs. Rajalakshmi Balasundarampillai the wife of the chief guest at the function Prof. P. Balasundarampillai.

The first twentyfive account holders of the Jaffna Branch were also recognized with gift of a brass lamp (Kuththuvilakku.) McLeod Hospital, Inuvil and The Morning Star, Vaddukoddai, were among these first twenty five.

Prof. Balasundarampillai congratulated the Manager and Staff of the Branch for the way they have maintained their services despite the constraints of the present situation. Some years ago this branch had a staff of 165 but today only 85 are trying to cope with the work. The learned Professor urged Banks to take a keen and positive interest in higher education and consider it a fruitful field for investment. Banks have a big role to play in development and no development would be possible without the contribution of higher education. He pointed out that a country like Germany with a population of 80 million had one million eight hundred thousand students in their Universities compared to thirty thousand students in our universities in Sri Lanka with a population of 18 million. Higher education therefore is crucial for development and the Banking system in Ceylon should devolve sufficient powers and scope for initiative to the regional branches if the country is to develop in all directions. A cultural programme followed the public function.

OBITUARY

L. C. R. Kadirgamar

Death occurred of L. C. R. Kadirgamar of Vaddukoddai (Retd. F. P. L. Railways) on 4.7.1995. Husband of Viranjini, father of Raveendra (Commercial Bank, Jaffna), brother of T. Kadirgamar, late Mano Kadirgamar and Mrs. Saraswathy Rajmohan, brother-in-law of Cris, Vind, Mohan and Vasanthi. Funeral took place on 5-7-1995 at 3-30 p.m.

அத்தியட்சர் கடிதம்

ஆகஸ்ட் 1995

கிறிஸ்துவுக்குள் அன்பான மக்களே!

ஐஸலை மாதம் நமது பிரதேசத்தில், குறிப்பாக நமது திருச்சபையின் முக்கிய நிறுவனங்கள் அமைந்துள்ள வலிகாமம் பகுதியில், பெரும் அனர்த்தங்கள் ஏற்பட்டன. ஆஸலை மாதம் 9ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை இப்பகுதியில் அரசு துறப்புகளின் முன்னோக்கிப்பாயும் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டன.

நாம் பலவித இன்னல்களை அனுபவிக்க வேண்டிய தாயிற்று நவாஸியில் நமது திருச்சபையுறுப்பினர்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர். அளவெட்டி சண்டிவிப்பாய் திருச்சபையினர் ஐஸலை மாதத்துடன் தமது இருப்பிடம் விட்டகன்றனர்.

நமது திருச்சபை, இலங்கை சுதந்திரமடைந்த காலத்திலிருந்து பலவந்தமான அனுபவங்களுக்கிடாகச் சென்றிருக்கின்றது. மாராவுக்கிடாக இஸ்ரவேலரை நடப்பித்தவர், விரைவில் ஏலிம் என்ற பகன்சோலைக்கிடாக அவர்களைப் போகச்செய்தார். 1960ம் ஆண்டு பாடசாலைகளை அரசாங்கம் கவிகரிக்கும் சட்டம், 1974ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணக்கல் லூரி பட்டதாரிப் பிரிவைச் கவிகரிக்கும் சட்டம் முதலியன நம்மைப் புட்டமிட வந்த அனுபவங்களாகவே கருதுகின்றோம். அதன் பின்னர் நாம் சேர்ந்து போகவில்லை. நலமுடன் நமது பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளோம். "மாராவுக்குப்பின் ஏலிம்" இதுவே கடவுளின் திட்டம். எல்லாவற்றையும் இழந்த நிலையில் யோபு இந்த அனுபவங்களுக்குப் பின் தங்கமாய்த் திகழ்வேன்" என்று கூறினார்.

சிக்கல் நிறைந்த இக்காலகட்டத்தில் இலங்கையரசு கிறிஸ்தவர்களைச் சந்தேகக்கண்ணுடனேயே பார்க்கின்றது. நீதிக்காகவும் நியாயத்திற்காகவும் போராடுபவர்கள் துன்பத்திற்குள்ளாகின்றனர்.

எல்லா மக்களும் இறைவனுடைய பிள்ளைகளே. உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதியங்கள் என்று இயேசு பிரான் நமக்குக் கட்டளையிட்டார். ஆகவே இலங்கையரசு ஞானத்துடனும் அன்புடனும் தமிழ்மக்களை நடாத்தவேண்டுமென்றும், போரின் அனர்த்தங்கள் நீங்கி நாட்டுமக்கள் குதூகலத்துடன் வாழக்கூடிய சூழ்நிலை விரைவில் ஏற்பட வேண்டுமென்றும் இறைவனை வேண்டுவோமாக.

இறைவனின் நல்லாசி உங்களுடன் தங்குவதாக

+ எஸ். ஜெரோசன்
அத்தியட்சர்

தியானம்:

கலங்காதே மனமே!

உன் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மாறுதல்களையும் மாறுபாடுகளையும் கவலையுடன் நோக்காதே; நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்த்திரு.

உன் இறைவன் உன்னைக் காக்க வல்லவர். இதுவரை, அவர் உன்னைப் பாதுகாத்துப் பராமரித்து வழிநடத்தி வந்தார் அல்லவா? - அவரது அன்புக்கரத்தைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்.

உன்னை அவர் நடத்துவார். உன் வாழ்க்கைப் பயண இறுதியில், நீ நடக்கவியலாமல் தளர்ந்து விழும் போது, அவர் உன்னைத் தமது அன்புக் கரங்களினால் ஏந்திக் கொள்வார். ஆதலால் -

உனக்கு நாளை என்ன நடக்குமோ என எண்ணிக்கவங்காதே இன்று உன்னைக் காக்கும் உன் பரம தந்தை நாளைக்கும், ஒவ்வொரு நாளும் உன்னைக் காப்பார் - உன்னை அவர், துன்பத்தினின்றும் காப்பார்; துன்ப துயரத்தைத் தாங்கும் வல்லமையை உனக்களிப்பார்; முடிவு பரியந்தம் உன்னோடு இருப்பார் - இது அவரின் அருள் வாக்கு!

ஆகவே, கலங்காதே - உன் கவலைகள் அனைத்தையும் அவர் மீது வைத்துவிடு, அமைதியாக உன் வாழ்க்கையை நடத்து,

(புனித பிரான்சிஸ் டி சேல்ஸ்)

நாக்கு

அடக்கத் தவறினால் மாறி
வீடும் உனது நோக்கு.

நினைவு

நீய்தாய் அன்புத்தால்
தீர்க்கமாய்க் கன்றி விடு.
உனது யாக்கை.

நட்பு

முறை தவறி ஏற்பட்டால்
ஏற்படும் அவமதிப்பு.

மதிப்பு

மும்முறையில் கொடுக்கப்படுக
ஒருவரின் வயதை அறிந்து
படிப்பறிந்து - நல்
பண்பறிந்து.

கொளவம்

உணவற்று வாடி உன் பிரா
ணன் அழிய நேர்ந்தாலும்
விடாதே.

பக்தி

வளர்திருவாய் அகத்தில்
தரித்து நிற்பார் இயேசு
பெருமான்.

சகோதரன்: கு. ஐ. குமரேசன்
அச்சுவேலிச்சபை

மறுமைப் பிரவேசம்

செல்வி. விமலா

தம்பிநாயகம்

இனுவில் மக்லோட் வைத்திய சாலையில் கணக்கு உதவியாள ராகப் பணியாற்றியசெல்வி விமலா தம்பிநாயகம் ஐஸலை மாதம் 24ம் திகதி மறுமைக்குப் பிரவேசித்தார். ஐஸலை மாதம் 9ம் திகதி நவாஸியில் நடைபெற்ற குண்டு வீச்சின் போது படுகாயமுற்று இரண்டு வார சிகிச் சையின் பின்னர், அவர் காலமா னார். நல்லடக்க ஆராதனை ஐஸலை மாதம் 25ம் திகதி நவாஸியிலுள்ள அவரில்லத்தில் நடைபெற்றது. வண. சேவக் சாம் அல்பிரட் இரங் களுரை நிகழ்த்தினார். வண. எஸ். டி. ஆனல்ட் அருளுரையாற்றி னார். நல்லடக்கம் நவாஸி சேயக் சாலையிலே நடைபெற்றது செல்வி வி. தம்பிநாயகம் முன்னாள் றி பேக் கல்லூரி அறிவுப் காலக்குச்சென் ற J. V. தம்பிநாயகம் திருமதி ஹரியட் தம்பிநாயகம் அவர்களின் மகனும் அரியசோதி(மருத்தாளர்) ஏர்னஸ்ட் அரியநாயகம் (பொறியியலாளர்) சாந்தி (வைத்தியர் அபெரிக்கா) தவநாயகம்(இலங்கை வங்கி யாழ்) அரியமணி (யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி ஆசிரியை) ஆகியோரின் சகோதரி யுமாவார்.

அருள் திருவும்

திருவும்

அருள் திரு: என்ன, மருமகன் அவுஸ்திரேலியா விசாவுக்கு விண்ணப்பிக்கிறான் என்று கேள்வி. அவனிடம் என்ன சேர்ட்டிப்பிக்கட்டுகள் இருக்கின்றன.

திரு: அளவெட்டியில் ஆமி அடித்த சேர்ட்டிப்பிக்கட்ட, கொழும்பில் பொலிஸ் பிடித்த சேர்ட்டிப்பிக்கட்ட, வீமன்காமத்தில் வீடு எரிந்த சேர்ட்டிப்பிக்கட்ட இருக்கின்றன.

திருமதி. புஸ்பம்

இரத்தினவேல்

பண்டத்தரிப்பைச் சேர்ந்த இளைப்பாறிய ஆசிரியை திருமதி புஸ்பம் இரத்தினவேல் இம்மாதம் 9ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை காலமானார். இவர் யாழ். ஆதினத்தின் திட்டமிடல் அலுவலர் திரு. எஸ். இரத்தினவேல் அவர்களின் மனைவியும் மகித்தன், மகிபன், திருமதி. தோதிவி ஆகியோரின் அன்புத்தாயாரும்மாவார். நல்லடக்க ஆராதனை 12-7-95 புதன்கிழமை யாழ்ப்பாணம் சீனியர் ஒழுங்கை மீலுள்ள அவரின் ஈமத்துனியின் இல்லத்திலே வண. ச.பி. சொலமன் நடத்தி அருளுரை வழங்கினார். திரு. G. இராஜநாயகம் இரங்களுரை நிகழ்த்தினார்.

ஆராதனையைத் தொடர்ந்து கொக்குவில் மயானத்தில் உடல் தகனம் செய்யப்பட்டது. அஸ்தி நிலைம சீரான பின்னர் பண்டத்தரிப்பு சேமக்காலையில் நல்லடக்கம் செய்யப்படும்

இறை வேண்டல்!

என்றுமுள்ள இறைவா! அனைவருக்கும் தந்தையே! உலகத்தின் செல்வம் அனைத்தையும் மனுக்குலத்தின் பயனுக்காக உண்டாக்கியவரே! - இவ்வுலகிலுள்ள செல்வத்தினம்து எங்களில் எவரும் தவியுரிமை கொள்ள முடியாது என்பதை உணருகின்றோம்.

நாங்கள் யாவரும் பொதுநலனுக்காக உழைக்கவும், இன்னால் உம்திருப்பெயருக்குப் புகழ் உண்டாக்கவும் செயற்பட உமது ஆவியின் ஆற்றலை எங்களுக்கு ஈந்தருள் வேண்டுமென - இயேசு பெருமானின் வழியாக வேண்டுகிறோம் - ஆமென்.

(புனிதர் ஆன்சலாம் அடிகளார்)

வாழும் எழுத்துக்கள்

பட்டுக்கோட்டை காலமும் கருத்தும்.

தஞ்சை மாவட்டம், பட்டுக்கோட்டை வட்டம், செங்கப்படுத்தான்காடு என்ற கிராமத்தில் 13-04-1930 ஆம் நாள் கல்யாணசுந்தரம் பிறந்தார்.

கல்யாணசுந்தரத்திரம் பெற்றோர் திரு. அருணாசலப் பிள்ளை தாயார் விசாலட்சி அம்மையார் அவரது அண்ணன் கணபதி சுந்தரம்: வேதாம்பா எனும் சகோதரியும் உடன் பிறப்பினர்.

தந்தையும் தமையனும் கவிஞர்களாகவர். துணைவியார் கௌரவாம்பாள். நடுத்தர வேளாள் குடும்பம்.

இத்தகைய சூழலில் கல்யாணசுந்தரம் மிகவும் குறைந்த பள்ளிப்படிப்பு தான் படித்தார் ஆனால் அவர் கண்ணில் பட்ட மனிதர் அனைவருமே அவரது பாடங்களாய்த் திகழ்ந்தனர்.

எனவேதான் வெளியில் படிக்க வேண்டியது நிறைய இருக்கு என்றார்.

பட்டுக்கோட்டையும் பாட்டும்

கல்யாணசுந்தரத்தின் பாட்டுத்திறத்திற்கு அவரது தந்தையாரும் தமையனாரும் ஓர் அடிப்படையாக அமைந்தனர்.

பிறகு தான் பட்டுக்கோட்டை - பாட்டுக்கோட்டையானார். அதற்கு நல்ல களமாக அமைந்தது திரைப்படத்துறை.

நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனம் அவரது பாடல்களைத் திரு. இ. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களைக்கொண்டு தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளது.

அத்தொகுப்பில் உள்ள 202 பாடல்களில் 186 பாடல் சுமார் 55 திரைப்படங்களுக்கு இயற்றியவை.

ஒரு திரைப்படப்பாடல் எழுத்தாக கவிஞருக்குப் பல்வேறு கட்டுப்பாடுகள் வரும். இசையமைப்பாளர், இயக்குநர், சில நேரம் நடிகர், நடிகையர், மெட்டு போன்ற கட்டுப்பாடுகளையும் மீறி திரைப்படப் பாடல்கள் மெருகேறிய கவிதைகளாக விளங்குவது உண்டு. அத்தகைய பாடல்கள் தாம் காலவெள்ளத்தில் அடித்துச் சென்று விடாமல் மக்கள் மனதில் ஆழப்பதிந்து எப்போது கேட்டாலும் இனிமை பயப்பனவாக உள்ளன. அதோடு அந்தப் பாடல் தோன்றிய காலத்து மக்களை மட்டுமன்றி அடுத்தடுத்த தலைமுறையையும் ஈர்க்கும் தன்மை வாய்ந்தது.

அத்தகைய பாடல்கள் பட்டுக்கோட்டை பாடல்களில் மிகுதியாக உள்ளன.

“தூங்காதே தம்பி தூங்காதே”

“திருடாதே பாப்பா திருடாதே”

“முடித்தில் முகம் பார்க்கலாம்”

“துள்ளாத மனமும் துள்ளும்”

போன்றவை அவற்றுள் சில. திரைப்படக் கவிஞர்கள் சூழ்தலைக் கைதிகள் எனலாம். ஏனென்றால் முன்பு சொன்ன இசையமைப்பாளர், இயக்குநர், மெட்டு, நடிகர், போன்றோரது இடையீடுகளுக்கு ஈடுகொடுத்து நல்ல உறவு வைத்துக்கொண்டு கவிஞர் பாடல்கள் எழுதவேண்டும்.

ஜெனியா செஞ்சிலுவைச் சங்க சர்வதேசக் குழுவின தலைமையக அறிக்கை

நவாஸியியுள்ள சென் பிற்றர்ஸ் தேவாலயமும், அதனைச் சூழவுள்ள கட்டடங்களும் மூலக்காலமானப்பலையின் தாக்குதலுக்கு இலக்கானதை உறுதிப்படுத்தி ஜெனியாவில் உள்ள செஞ்சிலுவைச் சங்க சர்வதேசக் குழுவின் தலைமையகம் அறிக்கை ஒன்றை ஜூலை 12-ம் திதி வெளியிட்டது. அறிக்கை விபரம் வருமாறு:-

கடந்த ஜூலை மாதக்கெதி வடக்கு நகரண யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் நிலைகளிற் பெரும் அளவிலான இராணுவ நடவடிக்கை என்ற மூலக்கால ஆயுபடடைகள் ஆரம்பித்தன.

கடுமையான பிரங்கிக் குழல் தாக்குதல், வான் தாக்குதல்களைக் கொண்ட இந்த நடவடிக்கை உடனடிக பத்தாயிரக் கணக்குகளில் சிவிலியன்களை அப்பிரதேசங்களைவிட்டு வெளியேறவைத்தது.

இடம் பெயர்ந்தவர்களில் அதிகமானோர் கோயில்களிலும், தேவாலயங்களிலும் தஞ்சம் புகுந்தனர்.

அந்த வகையில் நவாஸியில் உள்ள செயல்பிற்றர்ஸ் தேவாலயத்திலும் பல நூற்றுக்கணக்கானோர் தஞ்சம் புகுந்தனர். நேரடியாகப் பார்த்தவர்களின் தகவல்-என்படி - அன்றைய சமீபம் மாலை 4.30 மணிக்கு இந்த தேவாலயமும் சூழவுள்ள கட்டடங்களும் விமானப்பலையின் தாக்குதல்களுக்கு இலக்காகின.

இத்த தாக்குதல்களில் பெண்கள், குழந்தைகள் உட்பட 65 பேர் கொல்லப்பட்டதுடன் 150 பேர் காயமுற்றனர். தாக்குதல் நடந்த இடத்துக்கு செஞ்சிலுவைச் சங்க சர்வதேசக் குழுப்பிரிவினார் அடுத்த நாள் காலையில் நேரடியாகச் சென்று பெருமளவில் ஏற்பட்டுள்ள சேதங்களைக் குறித்துக் கொண்டதுடன் அவலத்தையும் மதிப்பீடு செய்தனர்.

தொடர்ச்சியான வன்செயல்கள் காரணமாக அப்பாவிப் பொதுமக்கள் உயிரிழப்பது குறித்து ஆழ்ந்த கவலைகொண்டுள்ள செஞ்சிலுவைச் சங்க சர்வதேசக் குழுமனித உயிர்கள், உடைமைகள் மக்கள் தஞ்சம் புகுந்த இடங்கள் ஆகியவற்றுக்கு உரிய மரியாதை கொடுக்கும்படி சம்பந்தப்பட்ட தரப்புகளைக் கோருகின்றது.

நல்ல உறவுமுறை என்று சொன்னது இசையமைப்பாளர், இயக்குநர், தயாரிப்பாளர், நடிகர், பாடலாசிரியர் ஆகிய அத்தனைபேரின் ஒத்துழைப்பில் தான் ஒரு திரைப்படம் உருவாகிறது. அதேசமயம் இவர்களுக்குள் ஓர் அமைதியான உறவுமுறை இருத்தல் அவசியம். இல்லையென்றால் அடுத்த திரைப்படத்திற்கோ, அடுத்த பாடலுக்கோ கூட வாய்ப்பு இல்லாமற் போகும். இது இயற்கை.

ஆனால் நம் பட்டுக்கோட்டை இயற்கையைக் கடந்தும் இயங்கி இருக்கிறார். அனைவரிடமும் ஒரு சமூக உறவு வைத்திருந்தார். என்பதை அவரது 9 ஆண்டு காலத்திரையுலக வாழ்க்கையும் சுமார் 55 திரைப்படங்களுக்குப் பாடல் எழுதியுள்ளதும் காட்டுகின்றன.

அவர் எழுதிய தலைசிறந்த பாடல்களில் ஒன்று பின்வருமாறு

செய்யும் தொழிலே தெய்வம்

செய்யும் தொழிலே தெய்வம் - அத்தத் திறமை தான் நமது செல்வம் கையும் காலுந்தான் உதவி - கொண்ட கடமை தான் நமக்குப் பதவி (செய்யும்)

பயிரை வளர்த்தால் பலனாகும் - அது உயிரைக்காக்கும் உணவாகும் வெயிலே நமக்குத் துணையாகும் - இந்த வேர்வைகள் எல்லாம் விதையாகும் தினம் வேலையுண்டு குல மானமுண்டு வருங்காலமுண்டு அநை நம்பிடுவோம் (செய்யும்)

சாமிக்குத் தெரியும் பூமிக்குத் தெரியும் ஏழைகள் நிலைமை - அந்தச் சாமி மறந்தாலும் பூமி தந்திடும் தகுந்த பலனை - இதைப் பாடிப்பாடி விளையாடி ஆடிப்பல கோடிக்கோடி முறை கும்பிடுவோம் (செய்யும்)

காயும் ஒரு நாள் கனியாகும் - நம் கனவும் ஒரு நாள் நனவாகும் காயும் கனியும் விலையாகும் - நம் கனவும் நினைவும் நிலையாகும் - உடல் வாடினாலும் பசி மீறினாலும் - வழி மாறிடாமலே வாழ்ந்திடுவோம் (செய்யும்)

நீதி ஐயத்தை உயர்த்தும் பாவமோ
எந்த ஐயத்துக்கு இடமில்லை

உதயதாரகை

ஆதித காரியாலயம், வட்டுக்கோட்டை

Est'd. 184!

மலர்: 156 14,21,28-7 1995 இதழ்: 28,29,30

அந்த ஐந்து நாட்கள்

இலங்கை இராணுவத்தினர் மேற்கொண்ட 'முன் நோக்கிப்பாய்தல்' நடவடிக்கை இம் மாதம் ஞாயிற்றுக் கிழமை 9ம் திகதி ஆரம்பமானது. ஐந்து நாட்கள் பயங்கரப் புயலாக வலிகாடும் மேற்குப் பிரதேசத்தில் அட்டேறியங்களை செய்துவிட்டு 13ம் திகதி விபாழக்கிழமை ஒய்ந்தது. 'சிறு பிள்ளைகளை விளையாட்டு கண்டெடுக்கச் சரவு' என்பது ஒரு தமிழ்ப் பழமொழி அரசாங்கப்படைகள் தமது கீர்த்தியை மீட்டித்தம் பண்ண இந்த நடவடிக்கையை மேற்கொண்டன. ஆனால் இன்னால் தமிழ் மக்கள் அடைந்த இன்னல்கள் வார்த்தையில் அடங்கா. பலர் தமக்கு அருமையான உற்றார் உறவினர்களை இழந்தனர். சிலர் தமது அவயவங்களை இழந்தனர். சிலர் தமது உடமைகளையெல்லாம் இழந்து பாக்கேசிகளாயினர். இன்னும் சிலர் தமது பரம்பரை வாசல்தலங்களை இழந்து பிற ஊர்களில் அதிகளாக வாழத் தொடங்கினர். இந்த நடவடிக்கையின் பொழுது இரு ஊறு அப்பாவிமக்கள் கொல்லப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது.

அரசாங்கம் இந்த நடவடிக்கையினால் எந்தவிதமான பலனையும் பெறவில்லை U. N. P. கட்சியினர் இது தேவையற்ற நடவடிக்கையென்று கூறியுள்ளனர். சர்வதேச அமைப்புக்கள் இந்த நடவடிக்கையைப் பலமாக கண்டித்துள்ளன. இந்த கண்டனங்களும் அறிக்கைகளும் விரைவில் ஓய்ந்து விடும். ஆனால் தமிழ் மக்களின் கஷ்டம், அழிவு, இழப்பு என்பனவற்றிற்கு யார் ஈடு செய்யப்போகிறார்கள்.

இரண்டு ஆடுகளும், ஒரு பால்மாடுமும் அரசாங்கத்திற்கு முக்கியமற்றதாக இருக்கலாம். ஆனால் வறுமைப் பிடியில் சிக்கியுள்ள குடும்பத்திற்கு அதுவே சீவாதாரம். அவைகள் அழிக்கப்பட்டதால் ஏழைக்குடும்பங்கள் பல நிர்க்கதியாகின. அவர்கள் வாழ்வழியின்றி தொண்டர்ஸ்தாபனங்களையும் அரசு சார்பற்ற ஸ்தாபனங்களையும் அண்டி வாழவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டது. தமிழ் மக்களுடைய பரம்பரைச் செல்வம் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தமிழ் மக்கள் அனைவரும் பரம ஏழைகளாகி விட்டால் அவர்களைக்கட்டுப்படுத்துவது கலப்பாகிவிடும் என்று அரசாங்கம் கணக்குப்போடுகின்றது. இந்தவிதமான கொடுமைகளை உலகின் எந்தப் பாகத்திலும் காணமுடியாது.

வலிகாடப் பகுதியில் ஐந்தே நாட்கள் புயலடித்து ஓய்ந்து விட்டது. ஆனால் மக்கள் அடுத்தபுயல் எப்பொழுது வருமோ என்று ஏங்கிக்கொண்டு இருக்கின்றனர். நிம்மதியாக நித்திரைசெய்து, மாதங்கள் பல கழிந்து விட்டன.

'இன்பம் என்ற சொல்லைக் கேட்டதுண்டு -அது என்றாவது எங்கள் விட்டுப்பக்கம் வந்ததுண்டோ' என்பது வட்டுக்கோட்டையாரின் கருத்தாகும். இன்று இந்த நிலையில் தான் மக்கள் குறிப்பாக விட்டை விட்டு தப்பியோடிய இலட்சம் மக்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

அரசாங்கம் இராணுவத் தீர்வையே மேற்கொள்ள விருக்கிறது. பத்திரிகைகள் வெளியிட்டுள்ள அதிகாரப்பரமால் திட்டத்திற்கு ஏற்கனவே சிங்கள மக்கள் பலர் எதிர்ப்பு தெரிவித்து உள்ளனர். இப்போதுள்ள அரசு சமாதானம் கொண்டு வருவேன் என்ற அறிவிப்பின் தான் ஆட்சிப் பிடித்தில் அமர்ந்தது. சந்திரிகா அரசு பதவி பெற்றபொழுது தமிழ் மக்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர். ஆனால் இன்று முன்னைய எதிர்பார்ப்புகளைப் போலவே யாவும் 'பொய்யாய் பழங்கதையாய் கனவாய் மெல்லப் போனதுவே'

மிஷனரிகளின் வரிசையில்:—
முதல் மிஷனரியான

உவில்லியம் கேரி

இந்தியாவின் வியாபாரத்திற்காக ஆங்கிலேயரும் பிரான்சியரும் போட்டியிட்டதில், ஆங்கிலேயரின் கை மேலோங்கி நின்ற சமயம் அது. 1761ம் ஆண்டு இந்தியாவின் மீது துப்பாக்கி ஏந்தாமல், புத்தகமாகிய ஆயுதந் தாங்கி அணிவகுத்து வரப்போகும் மிஷனரி மாஸ்டர் முர்னோடியாகிய உவில்லியம் கேரி பிறந்த வருடமும் அதுதான்.

உவில்லியம் கேரி பழைய செருப்புக்களைப் பழுது பார்க்கும் தொழிலை செய்து வந்தார். இத்தொழிலை செய்து வரும் காலத்தில் வேதாகமத்தை வாசிக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்காத. போதகர் தொழிலுக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பினார். இரண்டு வருடங்களுக்குப் பின் போதகரானார். வருடத்திற்கு 6 பவுன் சம்பளம் கிடைத்தது, சம்பளம் காணாதபடியால் ஓய்வு நேரங்களில் செருப்பு தைத்து பணம் சம்பாதித்தார். செருப்பை தைத்துக்கொண்டே போதகராகி கிரேக்கம், இலத்தீன், எபிரேயம், போன்ற மொழிகளைக் கற்றார். அறியாமையில் மூழ்கிக் கிடக்கும் நாடுகளுக்குச் சென்று ஆண்டவரின் அன்பைப் பற்றியும் அறியாமம், மூட பக்தி இலகைகளை நீக்கக் கூடிய ஆண்டவரின் நற்செய்தியை பிரசங்கம் பண்ண வேண்டுமென்ற ஒரு எண்ணம் அவர் மனதில் தோன்றியது.

1792ம் வருடம் குருமார் மகாநாடு ஒன்று நாட்டின் ஊரம் பட்டனத்தில் கூடிற்று. அந்தச்சமயத்தில் தான் கடவுளுக்காகப் பெரிய காரியங்களை செய்யப் பிரயத்தனம் பண்ணு. கடவுளிடத்திலிருந்து பெரிய காரியங்களை எதிர்நோக்கு.

Attempt great things for God
Expect great things from God.

என்னும் பொன் மொழிகளை உபதேசித்தார். மிஷனரி சங்கம் பெரிய நெருக்கடிகள் மத்தியில் ஆரம்பமாகி அதின் முதல் மிஷனரியாக உவில்லியம் கேரி யமிக்கப்பட்டார்.

ஆங்கிலேயர் கப்பலில் வரமுடியாத எனதெரிதந்தும், டேனிஷ் காரர் கப்பல் ஒன்றில் ஏறி, 1793 வருடம் நவ. 11ம் திகதி இந்தியாவுக்கு வந்து சேர்ந்தார். இந்தியாவுக்கு வந்தவர் குடும்ப வாழ்க்கையை கண்டத்துடன் போக்கினார். மலேரியானினால் மகளை இழந்தார். மனைவியும் பைத்தியம் கொண்டுவீட்டார் மனைவியுடன் 14 வருடம் கஷ்டப்பட்டார். ஆனால் துன்பங்கள் மத்தியிலும் கேரி ஐயர் தமது ஊழியத்தை உற்சாகத்தோடு செய்தார்.

1800ம் வருடம் கேரி ஐயரின் வலறு திடது வக்களைப் போல் விளங்கிய உவில்லியம் வார்ட்டுரையும், மார்ஷ்மன் துரையும் வந்து சேர்ந்தனர். இம்மூவரும் வேதாமம் அச்சிடும் பள்ளிக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தியும் சுவிசேட ஊழியத்தைச் செய்து வந்தனர். ஏழு வருடங்களுக்குப் பின்புதான் கேரி ஐயரின் ஊழியம் பலன் கொடுக்க ஆரம்பித்தது. முதல் முதலில் கிறிஸ்தவனானது ஒரு சர்சன். கேரி அவர்கள் வங்காளி மராத்ரி, சமஸ்கிருதம் முதலிய பாஷைகளைத் தாமாகவே கற்றது மாத்திரமன்றி அனல் பாண்டித்தியமும் அடைந்தார். சமஸ்கிருத இலக்கணம் ஒன்று ஆங்கிலத்தில் இயற்றினார். சமஸ்கிருத ஆங்கில வங்காளி அகராதி ஒன்று எழுதினார் அச்சு வர்க்கும் முறையை வங்காளிகளுக்கு சுற்பித்து அவர்களின் உதவியால் வேதாகமம் முழுவதையும் வங்காளி, சமஸ்கிருத அசாமிய ஓரியா ஹிந்தி முகவிய பாஷைகளில் அச்சடித்து முடித்தார். சிறிது காலத்திற்குள் 40 மொழிகளில் வேதாகமம் கேரி ஐயரின் அச்சு நிலையத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

மிஷனரிமார்கள் தங்கள் சொந்த நாட்டை விட்டுப் பிதநாடுகளுக்குச் சென்று திருச்சபையை நிறுவிய வரலாறு திருச்சபை வரலாற்றில் மனதைப் பரவசப் படுத்தும் ஒரு பகுதியாகும். இது பொன்னேடுகளில் எழுதப்பட வேண்டிய ஒரு வரலாறு என்று போற்றப் படுகிறது. இவ்வித புகழ்பெற்ற வரலாற்றிலிருந்து

சில மிஷனரிமார்களின் வாழ்க்கை வாழ்ந்த குறிப்பாக உவில்லியம் கேரி என்பவரைப் பற்றி அறிவது சிறப்பானதாகும்.

சமூக ஊழல்களை சீர்திருத்த முயலார். உடன் கட்டை ஏறு தலை கண்டித்தார். விக்கிர ஆராதனை, நரபலி, துன்மாரக்கமான பழக்கத்தையும் கண்டித்தார். இவருடைய மிஷனரி ஊழியத்தின் பயனாக இலண்டன் மிஷனரி சங்கம் 'சி. எம். எஸ். எஸ். பி. ஜி. சங்கம்' அமெரிக்கன் மிஷனரி சங்கங்கள் உருவாகின. ஹென்றி மார்ட்டினி என்ற அறிஞரை மிஷனரி ஊழியத்துக்கென்று இந்தியாவுக்கு அழைத்தவரும் இவர்தான்.

அவர் சாருத்தரவாயில் டவ் மிஷனரி துரை கேரியின் ஊழியத்தைப் பற்றி வெகு நேரம் பெருமையாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அதற்கு கேரி ஐயர் 'சகோதரனே கேரி ஐயரைப்பற்றி பேசாமல் நான் மரித்தபிறகும் கேரி ஐயரின் மீட்பரைப் பற்றியே பேச வேண்டும் மென்று உம்மை வேண்டிக்கொள்கிறேன்' என்றார். தம்முடைய (மிகுதி 6ம் பக்கம் பார்க்க)

இராணுவ அனர்த்தங்கள்

சிறிவங்கா இராணுவத்தினர் ஐலவை 9ம் திகதி ஞாயிறு ஆரம் பித்த 'முன்னேறிப் பாய்வு' என்னும் நடவடிக்கையால் வலிகாமம் மேற்குப் பகுதியில் 233 அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். 500 க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் படுகாயம் அடைந்தனர். சுடற்படை, இராணுவம் விமானப்படை ஆகியன நடத்திய இடைவிடாத ஷெல் தாக்குதல், பிரங்கி விமானக் குண்டு வீச்சுகளினாலும் வட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் தங்கள் வீடு வாசல்களை விட்டு இடம்பெயர்ந்துள்ளனர்.

கண்முடித்தனமான அகோர ஷெல் மழை

குடாநாட்டின் பல பகுதிகளிலும் படையினர் சரமாரியாக ஷெல் தாக்குதல்களை நடத்தினர். சுடலிவிந்து தொடராக பிரங்கி தாக்குதல்களும் நடத்தப்பட்டன. இதனால் குடாநாடு முழுவதும் அதிர்ந்தது. வலிகாமம் மேற்கு வலிகாமம் தெற்கு வலிகாமம் வடக்குப்பகுதிகளில் ஷெல் கள் விழுந்து பயங்கர ஓசையுடன் வெடித்தன ஷெல் தாக்குதல் ளினால் வலிகாமம் வடக்கு மற்றும் வலிகாமம் மேற்குப் பகுதிகளில் பொது மக்களின் உடமைகளுக்கும் பெரும் சேதம் ஏற்பட்டது.

இலட்சக்கணக்கான மக்கள் இடம் பெயர்ந்து அவலம்

இராணுவ நடவடிக்கை காரணமாக இலட்சக்கணக்கான மக்கள் இடம்பெயர்ந்து அடிகளாயினர். மக்கள் இடத்துக்கிடார் கட்டமாக இடம்பெயர்ந்து சென்று அவலப்பட்டதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இடம் பெயர்ந்த மக்கள் தந்தவதற்காக 63 முகாம் களும் அமைக்கப்பட்டன. யாழ்நகரில் 7 முகாம்களும், நல்லூரில் 18 முகாம்களும் கோப்பாயில் 8 முகாம்களும் தென்மராட்சிப்பகுதியில் 21 முகாம்களும் வடமராட்சி கிழக்கில் 4 முகாம்களும் பன்னையில் 3 முகாம்களும் அமைக்கப்பட்டன.

இடைத்தரிப்பிடமாக யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி

காரைநகரிலிருந்து வலி. மேற்கை நோக்கி முன்னேறியபடையினர் பிரதான இடைத்தரிப்பிடமாக யாழ்ப்பாண கல்லூரியைப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. படை நடவடிக்கை இடம் பெற்ற அந்த காலப்பகுதியில் அங்கு சிக்கியிருந்த 385 பேரில் வண ஏ. ஏ போல் (கல்லூரி உப அதிபர்) அமெரிக்கன் மிஷனரி Dr. Robert G. Potter ஆகியோரும் அடங்குவர். வடக்குமேட்டை தென்னிந்திய திருச்சபை வளாகத்திலும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி வளாகத்திலும் கவர் வாகனங்கள் மதில் கவர்

களை தகர்த்துள்ளதுடன் நிலத்தை உழுதிருந்தன. யாழ்க்கல்லூரியின் Howland Hall இல் பெண்கள், குழந்தைகள் உற்பட 385 பேர் தங்கியிருந்தார்கள்.

'புலிபாய்ச்சல்' நடவடிக்கை

'புலிபாய்ச்சல்' நடவடிக்கையின் போது ஐலவை 14ம் திகதி சிறிவங்கா விமானப் படையின் 'புக்காரா குண்டு வீச்சு விமானம் ஒன்று சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டது. நவாயியில் சென்றிறர்ஸ் தேவாலயப்பகுதியில் கண்முடித்தனமான குண்டு வீச்சு தாக்குதல் நடத்திய புக்காரா விமானமே சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. வானில் வெடித்துச் சிதறிய இந்த விமானம் அளவெட்டி பகுதியில் விழுந்து தொறுங்கியது.

செய்திச் சிதறல்

நவாலி சென் பீற்றர்ஸ் தேவாலய பகுதியில் குண்டு வீச்சு

ஐலவை 9ம் திகதி ஞாயிறு சென் பீற்றர்ஸ் தேவாலய பகுதியில் மீது மாலை 4.30 மலையளவில் திடீரென நடத்தப்பட்ட புக்கார குண்டு வீச்சில் 141 பேர் வரை உடல் சிதறிப் புலியாகினர். சுமார் 200 வரை படுகாயமடைந்தனர். 15 க்கும் அதிகமான வீடுகள் கடைகள் தரைமட்டமாகின. சென் பீற்றர்ஸ் பாடசாலை அலுவலர் செர்ந்து அமைந்துள்ள தேவாலயம் என்பன சேதமடைந்தன. குண்டு வீச்சில் தரைமட்டமாகிய பல வீடுகள் மற்றும் கட்டடங்களில் இடிபாடுகளிடையே சடலங்கள் மீட்கப்பட்டன.

சண்டிலிப்பாயில் 52 பலி

சண்டிலிப்பாயில் பிரதேச செயலர் பிரிவில் மட்டும் முன்னேறிப் பாய்தல் இராணுவ நடவடிக்கையின் போது 52 பொதுமக்கள் மரணமானதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது.

கெனக் முல் தர் செய்தியாளருக்கு தெரிவித்த இறுதிக் கருத்து

சமாதானத்துக்காக அமைதிக்காக உழைத்தவர்களைத் தூக்கி எறியும் இலங்கை அரசு மக்களின் நலனுக்காகப் பாடுபடுவதாக எப்படிக்கூறிக்கொள்ள முடியும். இலங்கையில் தங்கியிருந்த பதினொரு மாத காலத்தில் மக்கள் மத்தியில் அமைதியை ஏற்படுத்தும் போதனைகளையே நடத்துவேன் சமாதானத்தை நாடிய மக்கள் மீது காட்டிய பரிவே நான் இழைத்த ஒரேயொரு குற்றமாகும்.

நாடு கட்டப்படுவதற்கு முன் செய்தியாளர் மத்தியில் கருத்து

தெரிவித்த போதே அவர் மேற்கண்டவாறு தெரிவித்தார். யூலை 28 ல் நாடு கட்டப்பட்டார்.

மீனின் வாய்க்குள் பாம்பு

கெளறு மீனின் வாய்க்குள் இருந்த சிறிய பாம்பு ஒன்று யாழ்ப்பாணம் ஈச்சமோட்டையில் கறி சமைப்பதற்காக மீனை வெட்ட முற்பட்டபோதே மீனின் வாய்க்குள் இருந்த பாம்பு அந்தப் பெண்ணை பதம் பார்த்துவிட்டது. கடியுடைய அந்தப் பெண் யாழ் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்.

பாம்பின் நீளம் 4 அங்குலம் என தெரிவிக்கப்பட்டது.

தேசிய கிறிஸ்தவ பேரவை கண்டனம்

பொலிவாரால் கைது செய்யப்பட்டு தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்

பட்டிருந்த அமெரிக்க திருச்சபை பணியாளரான கென்னத் முல் தர் நாடுகடத்தப்பட்டமைசட்டத்துக்கு புறம்பான அநீதியான நடவடிக்கை என்று தேசிய கிறிஸ்தவ பேரவை கண்டனம் செய்திருக்கிறது.

முல் தருக்கு எதிராக எந்த வித குற்றச் சாட்டும் சுமத்தப்படவில்லை. அவர் எந்தக் குற்றத்தையும் செய்ததாக நீதிமன்றம் ஒன்றில் நிறுபிக்கப்படவில்லை. அவர் மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டதாகவோ அல்லது அவரிடம் பழிசுமத்தப்பட்டிருக்கிறதும் எந்தச் சான்றும் இருந்ததாகவோ தங்களுக்கு இது வரை எந்தவொரு அதிகாரியும் அறிவிக்கவில்லை என்று தேசிய கிறிஸ்தவ பேரவை கலைவரான வண. கென்னத் பெர்னாண்டோவும் பொதுச் செயலாளர் வண. டாக்டர் றியென்ஸி பெரேராவும்தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

எமது நாட்டிலே அமைதிதோன்ற வேண்டுமென்ற இலட்சியத்துக்காகவே இ. தே. கி. பேரவை தலைவர்கள் எப்போதும் பற்றுதியுடன் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள். நீதிக்காகவும் சமாதானத்துக்காகவும் பாடுபடுவதில் உள்ளகடப்பாட்டை எமது பேரவை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது. சமாதானத்துக்கான இலங்கை அடைவதற்காக ஆண்டவர் இயேசுவின் பெயரில் நீதியுணர்வுடன் எம்மாலான சகலத்தையும் செய்யோம் என்ற வண. கென்னத் பெர்னாண்டோவும் வண. றியென்ஸி பெரேராவும்தெரிவிக்கையில் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

முச்சக்கர வண்டிகள் முடங்கின

யாழ் போதனா வைத்தியசாலையில் முழுகோம் வேலை செய்ய வேண்டிய வண்டிகள் மூலையில் முடங்கியதால் விடுதியில் தங்கி சிகிச்சை பெறவும் நோயாளர் முடிமையாக கட்டுகிரமங்களுக்கும்

வேதனைகளையும் அனுபவிக்க வேண்டியுள்ளது.

மீன் ஓட்டுத் தொழிற்சாலைக்கு மீன் விநியோகம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதனால் முடங்கிய இவ் வண்டிகளை துரித கெதியில் திருத்தி விட முடியவில்லை. இந்த நிலை தொடருமானால் சில நோயாளரை தூக்கியோ? கைத்தாங்கலாக அழைத்தோ? செல்ல வேண்டிய அவல நிலை ஏற்படுமென தெரிவிக்கப்பட்டது.

புத்தத்திற்கு ஆலோசனை சபை

புத்தத்திற்கு யசுடையிருக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்கு பதினான்கு பேரைக்கொண்ட புத்த ஆலோசனை சபையை ஐனாதிபதி சந்திரிகா நியமித்துள்ளார். இச்சபையில் முன்னாள் ஆயுதப்படை அதிகாரிகளும் சிவில் அதிகாரிகளும் அடங்குவர். புத்தத்தில் அனுபவ சாலிகளின் ஒத்துழைப்பைப் பெறவதே இக்குழு அமைக்கப்பட்டதன் நோக்கம் என்று ஐனாதிபதி சந்திரிகா கூறியுள்ளார். இதில் முன்னாள் பொலிஸ் மா அதிபராகக் கடமையாற்றி இளைப்பாறிய ருத் திரா ராஜசிங்கம் என்ற தமிழரும் அங்கம் வகிக்கிறார்.

இடம்பெயர்ந்த மாணவர்க்கு விசேட வகுப்புக்கள்

க. பொ. த. சாதாரணதர மாணவர் இராணுவ நடவடிக்கை காரணமாக இடம் பெயர்ந்துள்ள மாணவர்கள் நன்மை கருதி விசேட வகுப்புக்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது.

யாழ். கல்வித் திணைக்கள வலயம் (2) இரண்டின் கணித மூலவள நிலையத்தில் கணித விஞ்ஞான பயிற்சி விசேட வகுப்புக்கள் நடைபெற ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கோப்பாய் மகா வித்தியாலய அதிபர் திரு எஸ். இராசதுரை சம்பந்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு வித்தியாலய மூலவள நிலையத்தில் காலை 8.10 மணி முதல் மாலை 3.30 மணி வரை வகுப்புக்கள் நடைபெறும்மென தெரிவித்தார்.

மிஷனரி...

கல்லறையில் எழுத வேண்டிய எழுத்துக்களையும் தாமே முன்னர் அறிவித்தார்.

'உவில்லியம் கேரி ரீசன், என்யவன், ஆகரவற்ற ஒரு பழு உமது அன்பின் கரத்தினால் என்னைத் தாங்கியிருக்கும்' என பதே அவ்வெழுத்துக்கள்.

உவில்லியம் கேரி 1834 ஆம் வடம் ஐதன் மாதம் 9ம் திகதி காலையில் இவ்வகை வாழ்நாள் நீத்தார்.

G. N.

FROM THE EDITOR

The week that was like a dream

(A real happening at Vaddukoddai)

What do we think when we read the Bible? For some, it is a narrative of myths; for some others, it has some historical truths, but mostly exaggerated; for many, Bible talks of the acts of God in the distant past. The general opinion is, God might have acted miraculously and mysteriously in the Old Testament times, but not now.

We who took refuge at Howland Hall of Jaffna College during the 'Operation Leap Forward', experienced the presence of God and His divine providence. I want to share our experience with our readers. So I give here a brief description of what happened, instead of the usual editorial.

Sunday July 9th

The theme for Sunday, July 9th, according to the Church of South India Lectionary was 'Witness through suffering.' One verse that attracted me most among the Scripture passages (Jer 15: 15 - 21; 2 Cor 6: 1-10; Jn 18: 1-10) for the day was 'I will make you to this people a fortified wall of bronze; they will fight against you, but they shall not prevail over you, for I am with you to save you and to deliver you—says the Lord' (Jer 15:20 RSV). Early morning I cycled up to Moolai, a village three miles from Vaddukoddai, to celebrate Holy Communion. At that time I was not aware that an indefinite curfew was imposed. As I reached Moolai, I heard gun shot firings and bomb blasts very far; the attendance was poor. I thought it was like one of those petty battles, that takes place on and off and started the Church service. As we finished singing the opening hymn, we heard a cluster of bombs falling very close, the people started to panic and pray fervently. But the sounds stopped and we were able to follow through the entire service order.

Then I proceeded to Araly, another village two miles from Vaddukoddai in the opposite direction. When I came back from the service, I heard that an indefinite curfew has been declared and that a war has started between the Armed Forces and the L. T. T. E.

The whole day we heard artillery shells bursting in the mid-air and flying past, over our heads. Some fell very close and others at a distance. A 'Pukara' plane hurled three bombs; one fell near Jaffna College Institute of Technology and the other two near the Bicknell Field - Pavilion, causing damages. People panicked and took shelter in the College buildings. In the night around 11.00 p.m. there was a rumour that the Army might move in at any time and that it was not safe for people to stay at Vaddukoddai. So most of the people fled to Jaffna City, but about 380 people remained at Howland Hall. Dr. Robert Porter (Bob), a missionary from UCBWM was one of those who stayed back. Those who stayed back spent the whole night praying.

Monday 10th

The fight resumed on Monday morning. More shells were hurled and a 'Pukara' plane bombed again, one fell near the Cathedral Church but no harm was done; the other fell on 'Kandasamy Temple', half a mile away, causing severe damages to it. We also heard of injuries caused to and deaths of a few known to us. We heard gun firing very close at about 1-00 p. m. Those who went to their respective houses to prepare meals came back with the story that the Army was moving in, but some dispensed it as a rumour. That evening around 6-00 p. m. two boys in L. T. T. E. uniform came to the Howland Hall and asked us, as to why we did not move to Jaffna. Many said they were sickly and had left their parents who could not walk, so they had to remain in Vaddukoddai. Then they said, they have repulsed the Army advancement, so we have no cause to fear. But we should try to protect ourselves from shells and bombs by taking shelter in the near by

houses. Later we came to know that the Army had actually advanced, at that very moment, to a place called Arasady, one mile from Vaddukoddai. That night all the Christians got together and prayed to the Lord in the Chapel of the Hostel. On the following day, some of the Hindus requested us to pray in a common place, so that they also could participate. This request was heeded to.

Tuesday 11th

Early mornings of Tuesday was very quiet around Vaddukoddai. Then we heard bursts of shells around 9-00 a.m. Thevarasan, our watcher told me that a shell had hit one of the palm trees near the Ottley Hall. I inspected this and realized that, had it not hit the palm tree, the shell would have definitely hit the Daniel Poor Library. This might have caused heavy losses, and we would have lost many rare and unobtainable books. I felt it was God's providence. Around the same time, one shell hit the roof of the Gymnasium and another hit the roof of Bob's quarters. Bob was inside the house, but miraculously escaped. Around 1-00 p. m. we heard gun shot firings definitely moving towards us. After sometime, we heard someone calling. I stepped out and a few elders followed me. When they saw me in my priestly garb, they shouted "Father, don't worry, we shall not harm you." Then he shouted in Sinhala, "civilians are here, so don't shoot this side." More soldiers came into the compound and an officer inquired whether there were any injured civilians. There were four with minor injuries, and they were attended to by the Medical Corps (actually these people were injured before they moved into Howland Hall.) They also left five Military Police personnel which they said was for our protection. That evening the prayer meeting led by the Rev. D. C. Ratnasingham was held. We praised and thanked God because nothing what we feared happened. We also prayed to God that His presence and protection should be with us in the future as well. We also made supplication for the entire Tamil community. The following day even before we started our prayer meeting, many Hindus came and urged us to continue with the prayer meetings. I believe that God has sown the seed and it is the duty of the Christians to cultivate it.

Wednesday 12th

On Wednesday, the Public Relations Officer of the Armed Forces visited us along with an Army Doctor and A. G. A. Karainagar. The doctor attended to the sick and the A. G. A. distributed the dry rations. Then I went into the College premises with Thevarasan and inspected it. The soldiers were all around and the Principal's bungalow was occupied by the Senior Officer. The boundary walls of the Brown Field was partly broken. The Army has used the stones of the wall to support the shell bores. I could not go towards the Church.

Thursday 13th

On Thursday, the Brigade Commander, Major General Rohan Daluwatte visited us. He said civil administration will be restored very soon and the Army would vacate Vaddukoddai soon and move forward. Then we will have no cause to worry. He also promised many things. After some time we saw helicopters landing and taking off very frequently. At that time we didn't know what was happening.

Friday 14th

On Friday morning, I went out again with Thevarasan, and to my surprise, no Army personnel were seen anywhere. We went towards the Church. Some of the Church windows were found open. But there were no traces of anyone entering the Church. One of the windows of the A. C. M. Press was found damaged and the entrance door broken open. The Levi Spaulding Boys' Home, the Bishop's bungalow and the Parsonage were found forced open. The clothes and books were found thrown all over. A T. V. set at the Parsonage and a generator belonging to the Diocese, which was kept at the Parsonage and a generator belonging to the boys' home were found missing.

(Continued on page 8)

The Morning Star

Diocesan Office, Vaddukodai 14,21,28 07.1995

FROM THE EDITOR

(Continued from page 7)

Kitchen utensils and food items like rice, dhall, chilli powder etc., were found strewn all over the compound. Some of the things were found even in the graveyard. The Bishop's car windshield was found damaged due to a gun shot and one front wheel missing. A portion of the Bicknell Field boundary wall was found demolished. Evidently army tanks had moved through these openings. At that time I could not assess the actual damage as I didn't have any knowledge of the personal belongings of the Bishop and the Pastor. But when the Bishop and the Pastor returned, they said the loss was around Rs. 2 million.

When we returned after our inspection, we found a few soldiers headed by a Captain inside the school premises.

Saturday 15th

On Saturday morning, they had all vanished suddenly. We don't know why they left so suddenly. Perhaps, they panicked, because of shooting down of the 'Pukara' plane and the counter attacks, "Tiger Leap". It was something similar to what happened during the time of Elisha the prophet. Four lepers dared to go into the enemy camp in search of food. There they found out that the Syrian soldiers had vanished from their camp all of a sudden. The Lord God made the Army of the Syrians hear the sound of charriots and of horses, the sound of a great army, so they panicked and fled for their life (II Kings 7: 1-9.)

On Saturday, Dr. Porter and myself went round the College and the Church premises, and then towards the Technical Institute. There were no signs of Army going towards the Technical Institute. So we came back without entering the Institute compound. On our way back, we also noticed that the Post Office was broken open.

Sunday again (16th)

Although the Army had completely vacated, people did not know this for sure. Only on Sunday morning, when the L. T. T. E. came and chased the Military Police personnel, we realized that the Army had completely withdrawn from Vaddukodai. 'When the Lord restored the fortunes of Zion, we were like those who dream' (Ps 126: 1 RSV).

After everything quietened down, the Rev. D. C. Ratnasingam and I conducted a Holy Communion service. It was a real blessing to all of us and we really participated and shared the body of Christ broken for us. Then everybody left for their homes well assured that God was their protector. Those who fled also started to return to Vaddukodai. Life at Jaffna College was again made possible. God of Abraham, Isaac and Jacob is also our God. Let us turn to Him, then He will restore us as a nation.

The Rev. Anthony A. Paul

Army days ...

(Continued from page 1)

bombing and shelling that has cost so many civilian lives and destroyed so many homes, even hospitals. This has produced a generation of children that are sometimes emotionally disturbed, even to the point of attempting suicide, as one lower-school

pupil at Jaffna College recently did. And the other side of this is the lack of information, even in the government, about what happens here. It is almost as if those in political power were tourists in their own country—cruising through the crowded and boiling hot streets in air-conditioned comfort, learning only

what the man at the microphone in the front of the bus wants them to hear.

Mary Oliver, a Pulitzer-Prize winning poet in the U.S., sums it up in one line:

"I don't want to end up simply having visited the world."

On the contrary, the first stanza of her poem "Magellan" expresses my feeling too:

Like Magellan, Let us find our islands To die in, far from home, from anywhere Familiar: Let us risk the wildest places, Lest we go down in comfort, and despair.

— Robert Porter

NATIONAL CHRISTIAN (Continued from page 1)

the question what are the Churches doing about it. Only one such copy had been made.

The Police asked who prepared the said Computer diagram. Our staff told them that it was the work of Mr. Kenneth Mulder who was working with us as a volunteer. The Police asked for his whereabouts and we indicated that he was on his way to Jaffna with the Rt. Rev. S. Jebanesan, Bishop of the Jaffna Diocese of the Church of South India. Mr. Mulder's visit to Jaffna had been approved by the Operational Headquarters and it was a personal visit of his. Mr. Mulder had visited Jaffna on two previous occasions with the consent and knowledge of the Operational Headquarters. It is common knowledge that visitors to Jaffna have access to LTTE spokesmen.

The Police then gave instructions to the Vavuniya Police to stop the vehicle they were travelling in, search it thoroughly, take all the documents into custody, take Mr. Mulder into custody and bring him to Colombo. The Bishop was to be allowed to proceed to Jaffna.

The search of the vehicle revealed that it had no arms or ammunition. Neither did it have any bundles of subversive posters as stated in the media.

At the end of the search of the NCC headquarters, Police recorded the statements of Rev. Dr. Rienzi Perera the General Secretary of the NCC, the Rev. Prince Devanandan, Secretary of the Justice & Peace Commission and all the other members of the staff who were present at that time.

Thereafter the Police party received instructions supposedly from their hierarchy that the homes of all the Tamil employees of the NCC had to be searched as well.

The total staff strength of the NCC is 41 of whom thirty three are Sinhalese and eight are Tamils. Of the Tamils five were females and three were males. The police wanted to search only the houses of the five females. We sent them along with two of our senior staff members. A great deal of embarrassment has been caused to these innocent persons in and around the community they live in.

The media both the printed and electronic have unfortunately been fed with inaccurate information by some source. For example the 8.00 p.m. Sinhalese news on Rupavahini on Sunday the 23rd of July stated that another Tamil female staff of the NCC had been taken in for questioning by the Police. This caused a great deal of concern to many persons. When Officers of the NCC visited the Cinnamon Gardens Police Station they said that there had been no such arrest. They were kind enough to check with Rupavahini and admonish Rupavahini for giving incorrect information.

The printed media too have carried all sorts of totally false information.

The National Christian Council now understands that Mr. Kenneth Mulder is being deported. The National Christian Council opposes this which it believes to be contrary to the law and unjust. No charges have been framed and proved in a court of law. So far no authority has informed us of any such charges or of any incriminating evidence that has been found in Mr. Mulder's possession or at his place of residence.

"The adverse publicity of false propaganda orchestrated in the media can lead to disenchantment of the people with the NCC.

The orchestration of these baseless accusations has also severely undermined the good relations that we have built over the years with people of other faiths and communities.

The National Christian Council of Sri Lanka and its leaders have always been committed to the quest for peace in our country. The NCC reaffirms its commitment to Justice and Peace in our country.

We shall do all we can in the spirit of Justice to achieve that objective despite whatever difficulties we may have to face in the Spirit of Jesus Christ.